

KARÁCSONYI KÖSZÖNTŐ

Németh Márta

Ezernyi átok dült a földön, s Te eljöttél jó Urunk.
Ki minderre gyógyítást hoztál, köszöntünk drága Jézusunk.
Szülőhelyedről csillagragyogás közt az ég felé ígéret repült,
nyomában halál, hitetlenség pillantás alatt porba dült.
Kibontott zászló lett kegyelmed, selyme alá rengetegen álltak,
akik Tégedet szívrepesve, hűségesen olyan régen vártak.
Kicsik és nagyok magasztaltak, kenyerük lett nekik szavad,
mindenki látta, hirdethette büszkén, szívedből irgalom fakad.

Voltak mégis, kik irigyelték fényes csodáid, tetteid,
ördög kezére játszották át rútul féltett királyi kincseid.
Ezek a bűsz állmessiások sorodba annyiszor tipirtak,
féltették Tőled a holnapot, ezért bélyegeztek latornak.
Pedig értük is áldoztad véred, kereszteden ott a Golgotán,
mért voltál oly engedelmes, nem fejti meg senki talán.
Leköpdösték, földig gyalázták igazságért sajgó hited,
nem értették, hogy Teneked elmúlnod soha nem lehet.

Lelked fénylik idők ködéből, emlékek újra átölelnek,
utat mutatsz gondjaink sodrában nekünk, tévelygő embereknek.

Forrás: www.keresztenydalok.hu